

Beszámoló
Wilhelmshaven WS2001-2002
Kozma Mihály, KVK HTI

Kedves olvasó, ha már eljutottál idáig, hogy ezt a beszámolót olvasod, biztosan ismered az Erasmus ösztöndíj jelentkezési feltételeit, előnyeit. Számos élménybeszámolót olvashatsz arról, hogy Németországban milyen megélhetési, tanulási, bulizási és egyéb körülmények várnak. Mindezek figyelembevételével ezekre nem is térek ki. Elsősorban azoknak a *villamosmérnök* diákoknak szeretnék segítséget nyújtani, akik nem tudják, esetleg nem biztosak abban, hogy milyen tantárgyakat hallgassanak.

Nem tudom, létezik-e még az az angol nyelvű űrlap, amin fel kellett tüntetni azoknak a tantárgyaknak a nevét és kredit számát, amelyeket kint kíván a papírmunka áldozatává lett szegény diák hallgatni. Igen, arról a lapról van szó amelyet az illetékeseknek itthon, és még fél Európában alá kell írnia. Elképzelhető, hogy én értettem valamit félre, amikor azt hittem, hogy ezzel a papirossal felvettem a tárgyakat, mindenesetre odakint erről senki nem tudott semmit... Az akkor még erősen hiányos nyelvtudásommal alig pár nap alatt sikerült rájönnöm, hogy ott teljesen más rendszer uralkodik, mint itthon. Ez pedig a következő: Az internetről letölthető az adott évfolyam, adott szak órarendje. Arra az órára kell bejárni, amelyik tetszik, esetleg szükség van rá, majd a fél év vége előtt pár héttel jelentkezni kell a vizsgákra. A jelentkezéssel egyúttal „felvettem” a tárgyat is.

Az előadásokat nem kötelező látogatni, de ajánlom, mert egyrészt fejleszti mind a szakmai, mind a hétköznapi nyelvtudást, másrészt egy kitűnő lehetőséget kínál a bennszülöttek megismerésére is. Azt sem szabad figyelmen kívül hagyni, hogy egy német fénymásolt jegyzetből egyáltalán nem olyan egyszerű tanulni! Erről oldalakat tudnék mesélni... Mindenképpen érdemes pár szót váltani az első előadások egyike után az adott professzorral. Nem árt, ha tudja, hogy ha felszólít az előadáson, és egy hang sem jön ki a torkodon, akkor az miért van, valamint előfordulhat, hogy az adott tárgynak valamilyen általad nem tanult másik tárgy előfeltétele, és ebben az esetben nem vizsgálhatsz.

A laborok kiválasztása rád van bízva, de ha már döntöttél, akkor látogatása természetesen kötelező, és ha van valami vizsgakövetelmény, akkor arra külön jelentkezni kell. A termék nagyon jól felszereltek, és a mérési útmutatóval sincs semmi baj, így azt hiszem, ez tényleg csak pozitív tapasztalatokat hozhat.

Választásom a következő tantárgyakra esett: Elektronik Praktikum, Modulationstechnik, Übertragungstechnik, Optische Nachrichtentechnik, Mikrocomputertechnik, Mikrowellentechnik, Lokal Netze und Weitverkehrs (LAN és WAN), és a VHDL. Az első hónap után a Mikrocomputertechnik és a Mikrowellentechnik lemorzsolódott, majd végül csak 3 tárgyból mentem el vizsgázni. Sajnos egy nem sikerült, egynek még ma sem tudom az eredményét...

Az Elektronik Praktikum kísértetiesen hasonlít az itthoni elektronika laborra, ennek ellenére én úgy gondolom, ha másért nem, a műszeres felszereltség miatt is megéri elkészíteni azt a pár jegyzőkönyvet. A tárgy felelőse Prof. Adams, aki a Modulationstechnik előadója is. A laborvezető rendkívül segítőkész, és a beadásokkal sem volt szőrösszívű! Könnyedén lehetünk egy megfelelő boldog tulajdonosai.

A Modulationstechnik nem csak a hagyományos értelemben vett modulációs eljárásokat tárgyalja, hanem olyanokat is mint, például a jpg vagy az mpeg. Az előadások többnyire jó hangulatban teltek, ami a professzor humorának és feledékenységének volt köszönhető. Személyes tapasztalatokról sajnos nem tudok beszámolni, de a vizsga állítólag nem nehéz.

Az Übertragungstechnik egy laborgyakorlatot takar, mely szervesen kapcsolódik az

Optische Nachrichtentechnikhez. Prof. Schulze mindkét tárgy felelőse, aki egyébként szigorú, de a vizsgán segítőkésznek bizonyult. Amennyiben szeretnél egy megfeleltet magadénak tudni, nem csupán a gyakran 20 oldalas jegyzőkönyveket kell hibátlanul megcsinálni, hanem egy szóbeli vizsgán is számot kell adni a mérések elméleti háttéréről. Nem hazudok, ha azt állítom, hogy egy profi activity játékost megszegényítő mutatvánnyal sikerült bebizonyítanom szakmai rátermettségemet. Mindezek ellenére, vagy éppen ezért, csak ajánlani tudom. Hogy mit mértünk? Az akusztikai mérésektől az egyszerű ellenállás, kondenzátor szórásokon át az optikai szálak átviteli tulajdonságaiig gyakorlatilag mindent, aminek valamilyen köze van az átviteltechnikához.

Az Optische Nachrichtentechnik mindaz, amivel itthon az Optikai elemek és hálózatok című tantárgyból találkozhatunk, és az előbb említett méréshez szükséges. Talán annyiban tér el az itthon tanultaktól, hogy a számításokra nagyobb hangsúlyt fektetnek, de több órában is tanultuk. A vizsgára annak ellenére nem mertem elmenni, hogy orrvérzésig tanultam rá. Német „kollégáim” arról számoltak be, hogy a vizsga esszé jellegű és nagyon kevés idő áll rendelkezésre. Nem szeretnék senkit sem lebeszélni, egy igazi trófea ezt a vizsgát megszerezni!

A Mikrocomputertechnik két féléves tantárgy, én az első félévről lemaradtam, így pár hét után a professzor javaslatára abbahagytam.

A Mikrowellentechnikét az elméleti villamosságtanhoz tudnám hasonlítani. Erről a tárgyról az évfolyamtársak beszéltek le... (Ennek egyik oka az a szakmai szókinccs volt, ami nekem nem állt rendelkezésemre, de még a németek egy részének sem)

LAN és WAN számomra meglepetés volt. A név mindent elárul, helyi és világhálózatok felépítéséről tanultunk, számításokkal fűszerezve. Szorgalmasan jártam az órákra, igyekeztem mint az elvárható, és mégis... mégis győzött a jobb. A tankör hetven százalékának sikerült megbuknia, és azok is szép számmal elvéreztek, akik korábban váltak a tárgy áldozataivá. Utólag derültek ki dolgok, amikre érdemes év közben odafigyelni. Például az, hogy órán aktívan részt kell venni, kérdéseket kell intézni, ha felszólítanak, válaszolni kell valamit még annak árán is, hogy hülyét csinálsz magadból. A „Nem tudom!” mint olyan, nem létezik! Persze nem ez volt sikertelenségem fő oka, hanem az, hogy jóformán egy szót sem értettem a vizsgakérdésekből. A tárgy felelőse Prof. Koops.

VHDL. Soha életemben nem hallottam a kifejezést, persze ez is az én szegénységi bizonyítványomat erősíti... A rövidítés a Very High Speed Integrated Circuit of Description Language angol kifejezést takarja. Mint azt a neve is elárulja ez egy hardware leíró nyelv gyors digitális hálózatok tervezéséhez. Első látásra egy amolyan, a programozás és valamilyen „felhasználóbarát” windowsos környezetre fejlesztett szimulációs program öszvéreinek néztem. Talán nem is jártam messze az igazságtól, de azért a VHDL ennél sokkal több! Állítólag Németországban elterjedt, és a mai napig használják mindenféle vállalatok, akik fejlesztésekkel foglalkoznak. (Lehet, hogy pont ezért nem terjedt el itthon?) Egy szó mint száz, aki érez egy kis affinitást a programozás iránt és szereti a kihívásokat, esetleg tervei között szerepel egy német munkahely, annak nem szabad kihagyni. Prof. Pohl a tárgy oktatója, egy kedves idős úr, lelkesen segíti a Magyarországról Wilhelmshavenbe szakadt kis villamosmérnök növendékeket.

Igyekeztem röviden leírni azt, amire így majd egy év távlatában még emlékszem. Bízom benne, hogy sikerült felkeltenem valamelyest az érdeklődést egyes tárgyak iránt. Amennyiben kérdésed lenne hozzám, szívesen állok rendelkezésre, csak írd a dzseee@freemail.hu címre.

Szándékosan nem említettem a bevezetőben, mert egy külön fejezetet szántam a

következő témának. Nem tudom mennyire közismert, hogy a németországi főiskolákon egy gyakorlati félévet kell teljesíteni az ú.n. Vordiplom után. A Vordiplom azt jelenti, hogy megvan az illető összes szigorlata, és a szakirány választáson is túlesett. Akár merről is nézzük a dolgot, mi Erasmusos diákok ezen feltételeknek eleget teszünk és egy németországi főiskola beiratkozott hallgatói vagyunk. Mindezek után nem lehet kérdéses, hogy ne próbálkozzunk meg egy kinti „Praktikummal”. Nem hiszem, hogy lenne olyan ember, aki ne örülne, ha az életrajzát egy ilyen gyakorlat díszítené.

Első lépésben fel kell venni a kapcsolatot Herr Koppermannal. Bárki megmondja, hogy hol van az irodája, szerintem minden valamirevaló diák ismeri. A vele való beszélgetés az első lépcső a praktikumhoz vezető lépcsőház kanyargós fordulóján, érdemes rá jó felkészülni. Természetesen itt is temérdek papírmunka és egy bemutatkozó beszélgetés vár rád, de ez egy edzett Erasmusosnak már meg sem kottyán... Mindezek nem szabad, hogy elrettentsenek, ha csak egy hangyányi esélyt is látsz rá akkor ne hagyd ki! Sok sikert!